

Comentaris a la taula rodona sobre xarxes de biblioteques

Arran de la taula rodona que el *Butlletí* de l'Associació va fer amb les bibliotecàries de les tres xarxes més importants de biblioteques de Catalunya (la xarxa de la Generalitat, la de la Diputació de Barcelona i la de la Caixa de Pensions), he cregut convenient, per tal que el que s'hi exposà (vegeu *Butlletí* núm. 4) no quedi arxivat o en l'oblit, de fer-ne algun comentari.

Es pot dir que en l'article publicat hi ha dos tipus de preguntes: unes serveixen per constatar l'estat actual de les biblioteques així com els mitjans que s'utilitzen per donar-les a conèixer. Les altres preguntes, ben segur les més fonamentals, són aquelles en les quals es demana a les tres responsables de cada xarxa que expliquin els trets més importants de la pròpia política bibliotecària.

Pel que fa al primer ventall de preguntes i respostes, retenim com a fets més significatius els desequilibris existents en l'increment del nombre de llibres l'any i les fortes variacions en el nombre de personal titulat.

Cal assenyalar les poques iniciatives que s'indiquen per tal

de donar a conèixer les biblioteques, per apropar-hi el lector i per motivar-lo a la lectura. Si bé, com es diu, el fet més important és que les biblioteques estiguin ben dotades de fons bibliogràfic, tan sols la responsable de les biblioteques de la Caixa explica alguns sistemes utilitzats per potenciar la pròpia xarxa: pla de dinamització cultural, utilització dels mitjans de comunicació, etc.

Fins aquí la taula rodona es ressent de les limitacions que comporten tan sols sis pàgines del *Butlletí*, però serveix per fer-se una idea de la situació actual de les biblioteques públiques a Catalunya, no exempta d'una manca d'iniciatives que fa que no es vagi més enllà d'intentar millorar les dotacions i constatar la manca de personal.

De tota manera, és quan s'entra de ple en el tema de fons —la política bibliotecària dels tres organismes— que es constata un buit preocupant. No tan sols no es concreta res, sinó que davant la pregunta clau, sobre «com es preveu una coordinació entre les xarxes...», les persones responsables de la xarxa de la Diputació i de la Generalitat responen amb un condicional.

Davant d'aquests condicionals es desprenen dues possibles conclusions: o bé no és a les seves mans donar una resposta a la coordinació de les xarxes, o bé no la veuen prou clara i necessària. Per contra, des d'aquí volem remarcar la necessitat inajornable que els «seria interessant» i els «es podria intentar» de les respostes es transformin en presents reals. I, sobretot, és urgent que la Generalitat, com a màxim responsable del sistema bibliotecari de Catalunya, jugui el paper institucional que li pertoca. Una política bibliotecària no és tan sols un problema tècnic ni de millor administració: és sobretot la concepció d'un sistema bibliotecari basat en la coordinació i a partir d'una planificació, darrera de la qual hi ha opcions que afectaran el futur de les biblioteques de Catalunya.

Adela d'Alòs-Moner